

* * * * *

Анна Ахматова

...И на ступеньки встретить
Не вышли с фонарём.
В неровном лунном свете
Вошла я в тихий дом.

Под лампою зелёной,
С улыбкой неживой,
Друг шепчет: "Сандрильона,
Как странен голос твой..."

В камине гаснет пламя;
Томя, трещит сверчок.
Ах! кто-то взял на память
Мой белый башмачок

И дал мне три гвоздики,
Не подымая глаз.
О милые улики,
Куда мне спрятать вас?

И сердцу горько верить,
Что близок, близок срок,
Что всем он станет мерить
Мой белый башмачок.

* * * * *

אנה אחמטובה

— פָּנָס אֵינֹו לֹקֶחַ...
לפגוש בַּמְדַּרְגּוֹת.
בְּדַמְדוּמֵי יָרֵחַ
בֵּיתוֹ שָׁקֵט עַד כְּלוֹת.

וּמָה הִזָּה נְדָמָה לוֹ?
חֵייד אֵלַי, כַּה זָר,
לְחַשׁ לִי: "סִינְדְרִילְוֹנָה,
קוֹלְךָ כְּזֶה מוֹזָר..."

הָאֵשׁ בְּאֶחַ דּוֹעֶקֶת,
צָרְצָר צְרָצוֹר לִילִי.
אָח! מִי לָקַח לְזָכָר
נֶעַל זְכוּכִית שְׁלִי?

נָתַן פְּרָחִים לִי אָמֵשׁ,
הֵעִיף מִבֵּט מְהִיר...
הוֹ, הוֹכָחוֹת הַשְּׁמֶשׁ,
הֵיכֵן אֶתְכֶן אֶסְתִּיר?

הִנְפֵּשׁ מִתְמַרְמְרֶת,
כִּי זֶהוּ גוֹרְלִי -
נֶעַל לְבַת אַחֶרֶת
נֶעַל זְכוּכִית שְׁלִי.